

ΕΤΟΣ 53ον

25 Δεκεμβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (2743)

Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΗ

«...γενόμενον ἐκ γυναικός»

Δέν υπάρχει τίποτε ανάμεσα σέ ὅσα ἔγιναν ἀνά τούς αἰῶνες ἀπό τό Θεό κοινω-
φελέστερο ἢ θειότερο ἀπό τά γενέθλια τοῦ Χριστοῦ, πού γιορτάζουμε σήμε-
ρα, τονίζει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Πράγματι ὅλοι οἱ ἅγιοι μᾶς λέγουν πῶς ἡ
ἀρχή καί ἡ ρίζα ὄλων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν εἶναι ἡ γέννηση τοῦ Σωτῆρος Χρι-
στοῦ. Ἐάν ἡ δημιουργία τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ἡ σύσταση τῆς θάλασσας καί
τοῦ ἀέρος, ἡ γένεση τῶν μεγίστων στοιχείων, δείχνει τή δύναμη τοῦ Λόγου τοῦ
Θεοῦ, πολύ περισσότερο ἡ συγκατάβαση πού ἔκανε ὁ Θεός νά ἐνσαρκωθεῖ καί
νά γίνει ἄνθρωπος, φανερῶνει αὐτή τήν ιδιότητα τοῦ Ὑψίστου. Ἡ γέννηση τοῦ
Χριστοῦ ὑπερβαίνει τή δική μας λογική καί προκαλεῖ τό θαυμασμό καί τή δοξο-
λογία τῶν ἀνθρώπων. Κανείς δέν εἶχε ἐλπίδα νά γίνει ὁ Θεός ἄνθρωπος καί νά
σκηνώσει ἀνάμεσά μας, γι' αὐτό καί ὁ ἄγγελος εἶπε: «ἰδοῦ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν
χαράν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντί τῷ λαῷ» (Λουκ. 2, 10). Ἔστω δοῦμε τά ἀποτελέ-
σματα τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας στήν οἰκουμένη.

Τά ἀποτελέσματα τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ

Τά ἀποτελέσματα τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Κυρίου εἶναι πολλὰ. Πρῶτα πρῶτα
ὀφείλουμε νά νιώσουμε πῶς μᾶς χάρισε τόν ἑαυτό Του. Δέ συγκρίνεται μέ κανέ-
να ἄλλο δῶρο τοῦ Θεοῦ. Μετά, ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ εἶχε ἐπίδραση σ' ὅλη
τήν κτίση. Οἱ ἄγγελοι ἀπέκτησαν τό ἀπερίτρεπτο, οἱ ἄνθρωποι τό εὐδιόρθωτο, οἱ
δαίμονες καταισχύθηκαν. Ὁ Κύριος ἔφερε τήν εἰρήνη· τήν εἰρήνη «ὡς τελείαν
καί ἀμετάθετον καί παντί γένει καί πᾶσι διδομένη τοῖς βουλομένοις», γράφει ἕνας
ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο μέ τή γέννηση τοῦ Κυρίου φανερώθηκε τό κατ'
εὐδοκία θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός ἤθελε τά πλάσματά του νά φθάσουν στήν τε-
λείωση καί στή θέωση.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. δ' 4-7)

Ἡ προσφορά τῆς υἰοθεσίας

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββὰ ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκέτι εἶ δούλος, ἀλλ' υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μυστήριο ἀγάπης. Ἐνα τροπάριο τῆς ἀκολουθίας τῶν Χριστουγέννων τὸ λέγει φανερά: «Ὅταν εἶδε ὁ Κτίστης νά ἔχει καθεὶ ὁ ἄνθρωπος, πού τόν ἐπῆλασε μέ τὰ χέρια Του, ἔκλινε οὐρανοῦ καί κατέβηκε». Ἡ ταπείνωσή Του ἦταν ἀπειρη καί φυσικά μεγαλύτερη. Ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ προκαλεῖ αἰώνιο θαυμασμό καί τὴν ἐκπλήξη τοῦ ἀνθρώπου. Μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός. Αὐτὸ μᾶς δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις νά Τόν ἀγαπήσουμε κι ἐμεῖς. Ἐάν ὑποθέσουμε πὼς δέν εἶχαμε μόνο μία ζωὴ, ἀλλῆ μύριες, καί πάλι δέ θά ἦταν ἀρκετές γιὰ νά ξεπληρώσουμε τὸ χρέος μας ἀπέναντι στοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ἐγίνε ἀνθρωπος, χωρὶς νά ζητήσει τίποτε ἀπὸ ἐμᾶς. Ἡ ἐνέργειά του ἦταν πέραν ἀπὸ κάθε ιδιοτέλεια. Ἄλλωστε εἶναι ὡς Θεὸς ἀνευδεής. Ἐμᾶς ὠφέλησε ἡ ἐνσάρκωσή Του. Δέν εἴμαστε πλέον ὑποχείρια τοῦ πονηροῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλῆ παιδιά τοῦ Θεοῦ. Ἀδέλφια τοῦ Χριστοῦ καί παιδιά τοῦ Θεοῦ. Τώρα μπορούμε νά γευθοῦμε τὴν ὄντως ζωὴ, πού εἶναι ἡ ἔνωσή μας μέ τὸ Θεό. Ὁ Χριστός μέ τὸ νά γίνε ἀνθρωπος ἐγίνε ἡ ζύμη μέ τὴν ὁποία ζυμώθηκε ὅλο τὸ ἀνθρώπινο φύραμα. Ὀνομάστηκε πρωτότοκος γιὰ νά γίνε ἡ ἀρχὴ τῆς υἰοθεσίας τῶν ἀνθρώπων. Ἦθελε νά μᾶς δώσει τὴ δύναμη νά γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ὀφειλὴ μας πρὸς τὸ Χριστό

Ἐχοντας ὄλα αὐτὰ ὑπ' ὄψη μας ὀφείλομε νά εἰρνεύσουμε μέ τὸ Θεὸ ἐκτελώντας τὰ εὐάρεστα σ' Αὐτόν, ὅπως π.χ. νά μάθουμε νά προσευχόμαστε, νά εἴμαστε σώφρονες, νά ἴεμε τὴν ἀλήθεια καί νά πράττουμε τὰ δίκαια. Νά εἰρνεύσουμε μέ τὸν ἑαυτὸ μας ὑποτάσσοντας τὴ σάρκα στοῦ πνεῦμα, δηλ. νά ἔχουμε συνειδητὴ διαγωγὴ καί ἡρεμία λογισμῶν. Νά εἰρνεύσουμε μέ τοὺς ἄλλους δειχνοντας ἀνοχή καί μακροθυμία. Μέ τὸν τρόπο αὐτὸ θά ἀποξενωθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καί θά ἔχουμε πολιτεία οὐράνια καί θά ζοῦμε μέ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἀπὸ τὴ φθορὰ καί τοὺς πειρασμούς τῆς καθημερινῆς ζωῆς καί θά ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὸν πονηρὸ δαίμονα πού μᾶς ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὸ Θεὸ καί τὴν πραγματικὴ ζωὴ. Ὁ Χριστὸς γεννήθηκε γιὰ νά μᾶς φέρει πιὸ κοντὰ Του, νά μᾶς κάνει

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, τότε ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του, ὁ **ὁποῖος ἐγεννήθηκε ἀπό γυναῖκα** καί διετέλεσε ὑπό τόν νόμον, διά νά ἐξαγοράσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δούλοι κάτω ἀπό τόν νόμον, διά νά πάρωμεν τήν υιοθεσίαν. Καί ἐπειδή εἴσθε υἱοί, ὁ Θεός ἔστειλε στίς καρδίές σας τό Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του, τό ὁποῖον κρᾶζει Ἄββᾶ, Πατέρα. Ὡστε δέν εἶσαι πλέον δούλος, ἀλλά υἱός, ἐάν δέ εἶσαι υἱός, εἶσαι τότε καί κληρονόμος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀδέλφια Του, νά μᾶς δώσει αὐτό πού ἔχει Αὐτός, δηλ. τή μακαριότητα καί τήν ἀγάπην. Ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ εἶναι νά σωθοῦμε ἀπό τά βάρη τῆς ἁμαρτίας καί τήν ἐξουσία τοῦ Πονηροῦ.

Ὡς κατακλείδα θά μπορούσαμε νά σχολιάσουμε ὄλα αὐτά πού γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς μέ τίς ἀκόλουθες σκέψεις. Ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Κυρίου μας δέν ἔγινε γιά νά γίνουμε ἀπλῶς καλύτεροι ἀπ' ὅ,τι ἤμασταν προηγουμένως, ἀλλήλ γιά νά ἀνακαινισθεῖ ὄντολογικά ἡ ἀνθρώπινη φύση καί νά ἐλευθερωθεῖ γενικότερα ἡ δημιουργία ἀπό τή φθορά καί τό θάνατο. Ὁ Κύριος ἔλαβε τήν ἀνθρώπινη φύση καί τήν ὁδήγησε στή θέωση, πού εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτή τή μεγάλη Του δωρεά καί μύριες ζωές κι ἄν εἶχαμε νά Τόν ὑμνολογοῦμε καί νά Τόν δοξάζουμε, πάλη δέ θά ἔφταναν. Εἴμαστε αἰώνια χρεῶστες στήν ἀπέραντη ἀγάπην πού ὁ Κύριος ἔδειξε σέ μᾶς. Αὐτό τό μυστήριον τῆς εὐσεβείας καί τῆς ἀγάπης ἄς τό βιώσουμε προσωπικά μέσα στήν ἐκκλησιαστική μας ζωή καί προπαντός στό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας. Ἔτσι θά γίνουμε ἀληθινοί προσκυνητές τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Μέσα μας θά ἐπαναληφθεῖ πάλη τό μεγάλο αὐτό γεγονός, θά ζήσουμε τό Θεό προσωπικά καί θά μπορούμε νά δώσουμε μαρτυρία αὐθεντική γιά τό πρόσωπό Του. Δέ θά γνωρίσουμε ἀπλῶς τά θεῖα, ἀλλήλ θά πάθουμε τά θεῖα πού εἶναι καί τό πιό σπουδαῖο γεγονός τῆς ζωῆς μας. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδес. Ἰω.

25 Δεκεμβρίου 2005: Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστολος: Γαλ. δ' 4-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 1-12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Ἰανουαρίου, Περιτομή τοῦ Κυρίου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπόστολος: Κολ. β' 8 - 12 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. β' 20 - 21, 40 - 52.

Ἡ Γενέθλιος ἡμέρα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ (Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ὅπως ἀφαίρεσε ὁ Θεός τὴν πλευρά ἀπ' τὸν Ἀδάμ καὶ δέν ἔπαθε τίποτε ἢ σωματικὴ του ἀριότητα, ἔτσι ἔκανε τὸ σῶμα τῆς Παρθένου ἔμψυχο ναὸ καὶ δέν ἔθιξε τὴν παρθενικὴ τῆς ἀγνότητα. Ἀκέραιος παρέμεινε ὁ Ἀδάμ καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῆς πλευρᾶς του, ἀδιάφθορη καὶ ἡ Παρθένος μετὰ τὴ γέννηση τοῦ Βρέφους. Γι' αὐτὸ καὶ δὲ χρησιμοποίησε ἄλλο τρόπο γιὰ νὰ κάνει ναὸ γιὰ τὸν Ἐαυτὸ του, οὔτε ἔπλασε ἄλλο σῶμα γιὰ νὰ ἐμφανισθεῖ στὴ γῆ· γιὰ νὰ μὴ φανεῖ ὅτι περιφρονεῖ τὴν ὑλὴ ἀπ' τὴν ὁποία δημιουργήθηκε ὁ Ἀδάμ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐξαπατήθηκε ὁ ἄνθρωπος καὶ μεταβλήθηκε σὲ ὄργανο τοῦ διαβόλου, γι' αὐτὸ ὁ Κύριος ἀνοικοδόμησε τὸν ἔμψυχο αὐτὸ ναὸ πού εἶχε καταστραφεῖ, γιὰ νὰ ἀπομακρύνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τίς σχέσεις του μὲ τὸ διάβολο συνδέοντάς τον μὲ τὸ Δημιουργὸ του. Ὅμως, ἂν καὶ ἔγινε ἄνθρωπος, δὲ γεννήθηκε σάν ἄνθρωπος, μὰ σάν Θεός. Γιατί, ἂν γεννιόταν ὕστερα ἀπὸ ἓνα συνηθισμένο γάμο, ὅπως ἐγώ, οἱ πολλοὶ θὰ θεωροῦσαν ψεύτικη τὴ γέννηση τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ τώρα γεννιέται ἀπὸ Παρθένο καὶ ἐνῶ γεννιέται, διαφυλάσσει ἀθικτὴ τὴ μητρικὴ μήτρα καὶ ἀκέραιη τὴν παρθενία, γιὰ νὰ γίνῃ ὁ παράξενος τρόπος τῆς κυοφορίας πρόξενος μεγάλης πίστεως σ' ἐμένα. Γι' αὐτὸ εἶτε εἰδωλολάτρης μὲ ρωτᾷ εἶτε Ἰουδαῖος, ἂν ὁ Χριστὸς ἦταν πραγματικὰ Θεός καὶ ἔγινε ἄνθρωπος παρά τοὺς φυσικοὺς νόμους, θὰ τοῦ ἀπαντήσω ναί, καὶ θὰ καλέσω ὡς μάρτυρα τῶν λόγων μου τὴν ἀθικτὴ σφραγίδα τῆς παρθενίας. Γιατί ἔτσι ὁ Θεὸς ὑπερβαίνει τὴ φυσικὴ τάξη· ἔτσι διαπλάσσει τὴ μητρικὴ κοιλιὰ καὶ δημιουργεῖ τὴν παρθενία, ἐπειδὴ βρῆκε ἀμόλυντο τρόπο γιὰ τὴ γέννησὶ του καὶ κατασκεύασε γιὰ τὸν ἑαυτὸ του ναὸ σύμφωνα πρὸς τὴ θεία του θέληση.

(Ἀπὸ τὴν ἔκδοσίν μας «Ὁμιλίαι στὰ γεγονότα τῆς θείας Οἰκονομίας» τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιτοσιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὄμοιο τοῦ Λημοῦ Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱ. Ιαοῖο 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>